

Subject: The Day After War: Emergence of Iran-Taliban

March 29, 2026

Mr. President,

If war with Iran continues and the country's infrastructure is destroyed, the result will not be a weakened regime—it will guarantee the survival of its most hardline ideology for decades. The outcome will be the emergence of what I call an "Iran-Taliban."

Unlike Afghanistan, Iran is not isolated or landlocked. An Iran-Taliban would sit at the center of global geopolitics, energy routes, and military corridors. It would become a far more dangerous and enduring source of instability, where China and Russia could advance their interests while the United States and its allies lose strategic ground.

For decades, U.S. policy toward Iran has been based on a fundamental misunderstanding. In Libya, Syria, and Iraq, regimes collapsed when leaders were removed. But Iran is not a personal regime. One month after the fall of the Shah, Khomeini established a constitution that institutionalized power under "Velayat-e Faqih." The system does not depend on individuals—it reproduces them.

For forty-seven years, policymakers have hoped that change in leadership—first Khomeini, then Khamenei—would bring change in behavior. This assumption ignores the reality of Iran's constitutional structure.

I witnessed this dynamic firsthand. In 1998, with approval from the U.S. State Department, I led a delegation of American business leaders to Iran during President Khatami's tenure. Even under a so-called moderate government, hardline elements operated freely. Among those who confronted us at that time was Mahmoud Ahmadinejad, who later rose to become President—one of the most loyal enforcers of that same system.

The lesson is clear: removing or replacing leaders in Iran does not change policy. The constitution ensures continuity of ideology.

Therefore, the battlefield must change. Instead of a military confrontation in the Persian Gulf, the focus should shift to the constitutional foundation that sustains the regime.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی:

موضوع: روز بعد از جنگ – ظهور طالبان ایران

بیست و نهم مارس 2026

جناب رئیس‌جمهور،

اگر جنگ با ایران ادامه یابد و زیرساخت‌های کشور نابود شود، نتیجه تضعیف رژیم نخواهد بود — بلکه بقای ایدئولوژی سخت‌گیرانه آن را برای دهه‌ها تضمین خواهد کرد. پیامد آن، ظهور چیزی است که من آن را «ایران-طالبان» می‌نامم.

برخلاف افغانستان، ایران کشوری منزوی یا محصور در خشکی نیست. ایران-طالبان در مرکز ژئوپلیتیک جهانی، مسیرهای انرژی و کریدورهای نظامی قرار خواهد گرفت. این وضعیت به منبعی بسیار خطرناک‌تر و پایدارتر از بی‌ثباتی تبدیل می‌شود، جایی که چین و روسیه می‌توانند منافع خود را پیش ببرند، در حالی که ایالات متحده و متحدانش موقعیت استراتژیک خود را از دست می‌دهند.

برای دهه‌ها، سیاست ایالات متحده در قبال ایران بر یک سوء برداشت اساسی استوار بوده است. در لیبی، سوریه و عراق، با حذف رهبران، رژیم‌ها فرو پاشیدند. اما ایران یک رژیم فرد محور نیست. تنها یک ماه پس از سقوط شاه، خمینی با تدوین قانون اساسی، قدرت را تحت «ولایت فقیه» نهادینه کرد. این نظام به افراد وابسته نیست — بلکه افراد را بازتولید می‌کند.

طی چهل و هفت سال گذشته، سیاست‌گذاران امیدوار بوده‌اند که با تغییر در رهبری — ابتدا خمینی و سپس خامنه‌ای — رفتار ایران تغییر کند. این فرض، واقعیت ساختار قانون اساسی ایران را نادیده می‌گیرد.

من این پویایی را شخصاً تجربه کرده‌ام. در سال ۱۹۹۸، با تأیید وزارت امور خارجه ایالات متحده، هیئتی از مدیران شرکت‌های بزرگ آمریکایی را در دوران ریاست جمهوری خاتمی به ایران بردم. حتی در یک دولت به اصطلاح معتدل، عناصر تندرو آزادانه عمل می‌کردند. از جمله افرادی که در آن زمان با ما برخورد کردند، محمود احمدی نژاد بود که بعدها به ریاست جمهوری رسید — یکی از وفادارترین مجریان همان نظام.

درس روشن است: حذف یا جایگزینی رهبران در ایران، سیاست را تغییر نمی‌دهد. این قانون اساسی است که تداوم ایدئولوژی را تضمین می‌کند.

بنابراین، میدان نبرد باید تغییر کند. به جای تقابل نظامی در خلیج فارس، تمرکز باید به بنیاد قانون اساسی‌ای منتقل شود که این رژیم را حفظ می‌کند.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا